

Belső udvar

A belső udvar a ház minden fontosabb belső tereiből látható. Egy intim zöldterület, mely felidéz az egykori kolostorok kerengőjét. Egy hely a gondolkodásra, meditatációra. Az udvar közepén egy fa találhatók, mely az életet szimbolizálja. Az udvar a közösségi téréből közelíthető meg. Egy lépcső köti össze a programtermek előtti fedett-mílyított részt. A növények telepítésénél fontos volt a változatos flóra, mely az év különböző pontjain más arcát mutatja.

Programtermek

Fontos volt ennek a két teremnek a kialakításánál a minél nagyobb flexibilitás lehetősége. Lehetséges hogy nagy asztalok és székek szükségesek egy művészeti foglalkozáshoz, hangszerrek egy zenei teraphóhoz, székek egy előadásához, amelyek mind kialakíthatók. Tárolásukra pedig a terem végén levő tároló helyiség alkalmas. A programteremből elérhető fedett-mílyított terasz pedig plusz lehetőséget nyújt szabadtéri, de az esőtől védett programok kialakítására. A fa lamellákkal a belső fényviszonyok könnyen szabályozhatóak. A kisebb és a nagyobb programteremnek a tervezésekor azonos szempontok voltak érvényesek, azok csupán méretükben különböznek.

Bejárati tér

Az első fontos feladata az épületnek az, hogy a leendő látogató érezze magában a bátorságot a belépésre, és az épület felfedezésére. Az utca felőli karakteres bejárati részt nem lehet eltéveszteni. Nagyon fontos, hogy a látogatóknak, az épület jövőbeli felhasználóinak a bejárati ajtón belépve milyen az első benyomása. A bejárati rész megtervezésekor az átjárhatóság volt a kulcsfontosságú jelző. A belépés pillanatában a használt egyszerre három részre lát rá: a nagy programteremre, a két szint magas közösségi tér galériájára és a központi udvarra. Ez a három elem rögtön támpontot ad az épületen belüli tájékozódásra. Amikor azonban a látogató először lép be az épületbe, még így is tanácstalan lehet. Ezért fontos, hogy az rodanszói közvetlen rálátás van a bejáratra. Ott mindig tartózkodik legalább egy személy, aki látja, ha valakinek segítségre van szüksége, és odamehet hozzá.

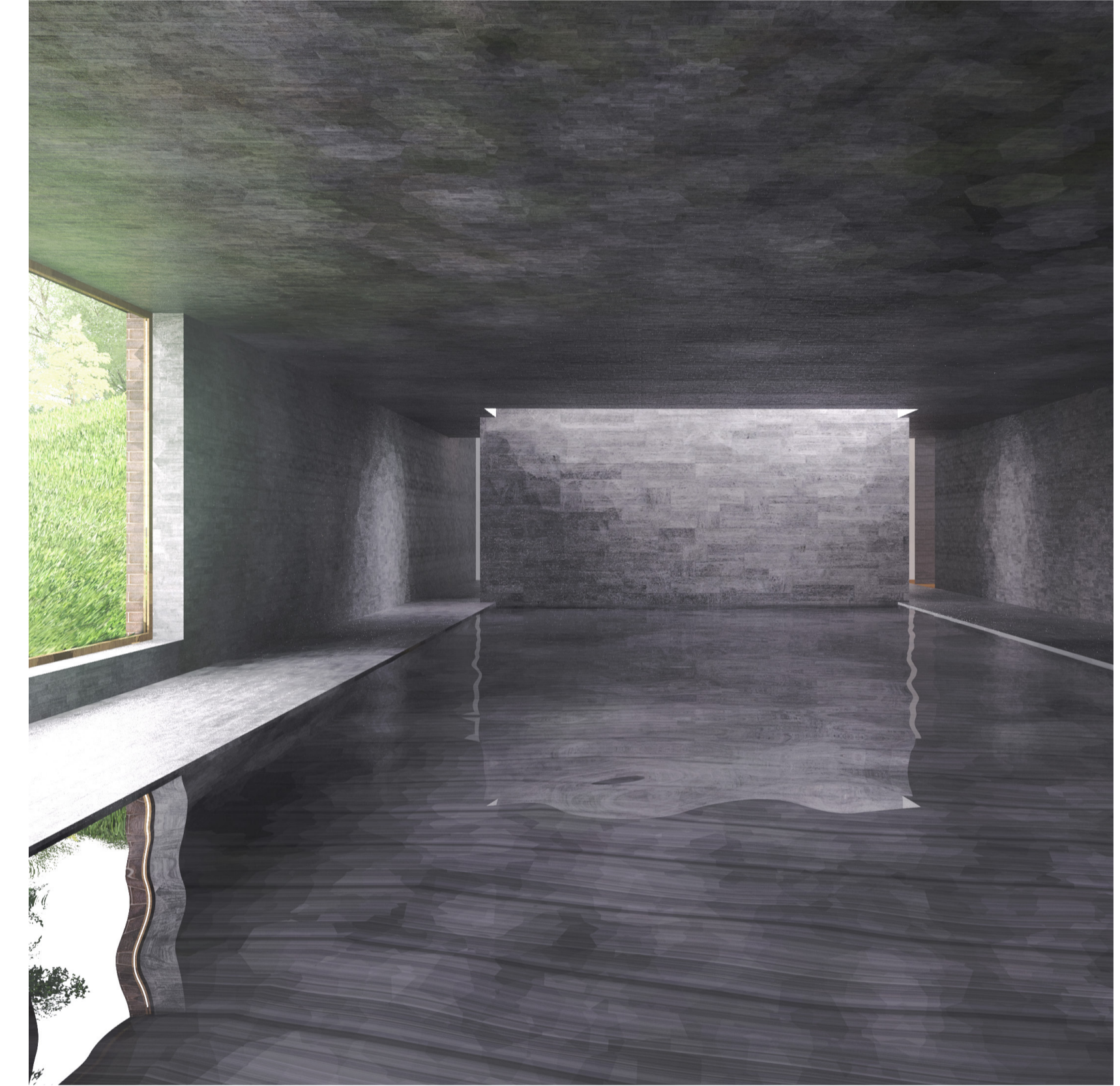
Közösségi tér

A ház központi helyén áll a közösségi tér, a ház „szíve”. Ez a tér az épület egyetlen dupla magasságú része. Ez azt eredményezi, hogy ez a hely köti össze a két szintet, a különböző funkciókat. A használat átmennek ezen a helyen és interakcióba kerülnek egymással. Kialakulnak beszélgetések, kapcsolatok. A „nappali” részben kényelmes fotelék, kanapék vannak, ahol el lehet időzni. Az étkezőasztal olyan nagy, hogy akár 20 ember is közösen ehet, a konyhában pedig közös főzéseket lehet elvégezni. A közösségi tér tipológiájában legjobban egy családi ház nappali-étkező-konyhájára hasonlít. Anyaghasználatában dominálnak a meleg anyagokat, mint a fa. A belső udvarra néző nagy abalakok fénytel tölthetik meg a teret.

Kemoterápiás szobák

A cél az volt, hogy a hagyományos kórházi környezetetől minél eltérőbb atmoszférájú terek alakuljanak ki. Fontos volt a közvetlen kilátás a kertre. A mindig változó környezet pozitív pszichológiai hatással van a betegekre. A szobákban és embernek a kezelését lehet egyszerre végezni. Aki igényli, annak elhúzható függönyökkel lehetősége van a teljes intimitásra is. A padló és a mennyezet faburkolattal van burkolva, mely természetes kontrasztként szolgál a steril egészségügyi berendezésekkel szemben.

Terápiás medence

A medencét a vízhez kapcsolódó terápiáknak nyújt helyet. A víz kedvező fiziológiai hatását már évszázad óta ismerik. A medencét úgy lett kialakítva, hogy minél több természetes fényt érje. Ezért a terem egyik végén egy felülvilágító, a másik végén pedig egy nagy nyílás került elhelyezésre. A medencét burkolatának neutrális szürkékéhez éles kontrasztot nyújt a kert zöldje. A gépészeti vezetékek a külső lépcső alatti búvótérben lettek elhelyezve, így nem kell almenyезetet telepíteni.